

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Alicja Sosnowska

Tožena stranka: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Razlaga člena 5(3) ES, člena 2 Direktive Sveta 67/227/EGS z dne 11. aprila 1967 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih (UL 71, str. 1301) ter členov 18(4) in 27(1) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Nacionalna ureditev na področju prometnih davkov, ki v zvezi z rokom povrnitve presežkov, določa manj ugodna pravila za davčne zavezance, ki so začeli opravljati obdavčljive transakcije in so registrirani kot zavezanci, ki opravljajo dobave znotraj Skupnosti – Načelo davčne nevtralnosti in sorazmernosti.

Izrek

- 1) Člen 18(4) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2005/92/ES z dne 12. decembra 2005, in načelo sorazmernosti nasprotujeta nacionalni ureditvi, kot je obravnavana v sporu o glavni stvari, ki zaradi omogočanja nadzora, nujnega za preprečevanje davčnih utaj in izogibanja davkom, določa, da lahko nacionalni davčni urad določeni skupini davčnih zavezancev vrne preveč plačani DDV v roku od 60 do 180 dni, šteto od dneva, ko je davčni zavezanec vložil napoved DDV, razen če so ti položili varščino v višini 250 000 PLN.
- 2) Določbe, kot se obravnavajo v sporu o glavni stvari, ne veljajo za „posebne ukrepe, ki odstopajo“, za preprečevanje nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom v smislu člena 27(1) Šeste direktive 77/388, kot je bila spremenjena z Direktivo 2005/92.

(¹) UL C 69, 24.3.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. avgusta 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Montpellier (Francija)) – Kazenski postopek zoper Ignacia Pedra Santestebana Goicoechea

(Zadeva C-296/08 PPU) (¹)

(Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Člena 31 in 32 — Evropski nalog za prijetje in postopki predaje med državami članicami — Možnost, da država, ki izvršuje zahtevo za izročitev, uporabi konvencijo, sprejeto pred 1. januarjem 2004, ki pa se v tej državi uporablja od poznejšega datuma)

(2008/C 260/05)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Montpellier

Stranka v postopku izročitve

Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour d'appel de Montpellier (Francija) – Razlaga členov 31 in 32 Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, str.1) – Možnost, da država članica v razmerjih z drugo državo članico uporablja druge postopke, kot so tisti, ki so določeni v Okvirnem sklepu in, med drugim, tisti, ki jih določa Dublinska konvencija z dne 27. septembra 1996 o izročitvi med državami članicami – Vpliv tega, da država, ki je izdala nalog za prijetje, ni obvestila o veljavnih sporazumih in dogovorih, ki jih želi še naprej uporabljati – Možnost, da država, ki izvršuje nalog za prijetje, uporabi konvencijo, sprejeto pred 1. januarjem 2004, ki pa je v tej državi začela veljati pozneje od tega datuma.

Izrek

- 1) Člen 31 Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami je treba razlagati tako, da se nanaša le na primer, v katerem se uporablja sistem evropskega naloga za prijetje, to pa ni tako, kadar se zahteva za izročitev nanaša na dejstva, storjena pred datumom, ki ga je država članica navedla v izjavi, podani v skladu s členom 32 Okvirnega sklepa.

2) Člen 32 Okvirnega sklepa 2002/584 je treba razlagati tako, da v izvršitveni državi članici ne nasprotuje uporabi Konvencije o izročitvi med državami članicami Evropske unije, pripravljene z aktom Sveta z dne 27. septembra 1996, ki so jo istega dne podpisale vse države članice, tudi če se je ta v tej državi članici začela uporabljati šele po 1. januarju 2004.

(¹) UL C 223, 30.8.2008.

Pritožba, ki jo je 27. junija 2008 vložil Landtag Schleswig-Holstein zoper sklep Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 3. aprila 2008 v zadevi T-236/06, Landtag Schleswig-Holstein proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-281/08 P)

(2008/C 260/06)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Landtag Schleswig-Holstein (zastopnika: S. Laskowski, Privatdozentin, in J. Caspar, profesor)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnika

- Pritožnik predlaga, naj se pritožba razglasi za dopustno in utemeljeno;
- naj se sklep Sodišča prve stopnje z dne 3. aprila 2008 razglasi za ničen;
- naj se predlogom tožeče stranke na prvi stopnji ugodi in naj se tožbo v zadevi T-236/06 razglasi za dopustno in utemeljeno;
- podredno, naj se zadeva vrne Sodišču prve stopnje, da dopusti prvotno tožbo in da se dotedanji postopek nadaljuje;
- naj se odloči o stroških in naj se plačilo vseh stroškov, nastalih v obravnavanem postopku, naloži Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče prve stopnje je ničnostno tožbo pritožnika zoper Komisijo Evropskih skupnosti zavrglo kot nedopustno, ker pritožnik ni pravna oseba v smislu člena 230, četrti odstavek, PES. Ničnostna tožba je bila vložena zoper odločbi Komisije z dne 10. marca in 23. junija 2006, s katerima je bil pritožniku zavrnjen dostop do dokumenta SEC(2005) 420, ki vsebuje pravno presojo predloga okvirnega sklepa v obravnavi pred Svetom o

hrambi podatkov za namene preprečevanja, preiskav, odkrivanja in preganjanja kaznivih dejanj, vključno s terorizmom.

Pritožnik utemeljuje svojo pritožbo zoper izpodbijani sklep Sodišča prve stopnje z dvema pritožbenima razlogoma.

Prvič, Sodišče prve stopnje naj bi kršilo pravico izjaviti se. Namen te pravice, ki je izraz jamstva za pravičen postopek in učinkovito pravno varstvo, je med drugim preprečiti, da bi morda na sodno odločbo vplivale navedbe, o katerih se stranke niso mogle izjaviti. Tako naj bi preprečili nepričakovano odločitev. Da bi se izognili nepričakovani sodbi, bi moralo Sodišče prve stopnje pritožniku dati možnost izjaviti se.

Drugič, Sodišče prve stopnje naj bi kršilo pravo Skupnosti, s tem da naj bi napačno razlagalo pogoj „pravna oseba“ za uporabo člena 230, četrti odstavek, PES in da naj bi v nasprotju s pravom zanikalo lastnost pravne osebe in tako tudi sposobnost pritožnika biti stranka.

Sodišče prve stopnje je to utemeljilo s tem, da predsednik deželnega zbora Landtag Schleswig-Holstein v okviru svojih pristojnosti za zastopanje pred sodiščem ne zastopa pritožnika, ampak „neposredno deželo“, zaradi česar pritožnik nima pravne sposobnosti in zato tudi ne sposobnosti biti stranka pred sodišči Skupnosti. Iz tega naj bi izhajalo, da bi Sodišče prve stopnje tožbo obravnavalo kot dopustno, če bi bila v njej namesto pritožnika navedena „Land Schleswig-Holstein“. To naziranje naj bi bilo pravno napačno, saj naj ne bi bilo v skladu z ustavo dežele Schleswig-Holstein, prav tako pa naj bi šlo po mnenju pritožnika za nepričakovano sodbo, s katero mu ni bilo treba računati. Sklep Sodišča prve stopnje naj bi bil pravno napačen, ker to prvič ni priznalo, da je deželni zbor v skladu z ustavo dežele Schleswig-Holstein „vrhovni organ oblikovanja politične volje, ki ga izvoli ljudstvo dežele Schleswig-Holstein“, in ker drugič ni ugotovilo, da zastopa predsednik deželnega zbora deželni zbor v celoti v ustavnopravnih sporih, ki se nanj nanašajo. Pojem „dežela (Land)“ naj bi bil pravno vseobsegajoč in nespecifičen ter naj bi se lahko glede na okvir ureditve nanašal na deželno vlado in na deželni zbor.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Mons (Belgija) 14. julija 2008 – Société de Gestion Industrielle (SGI) proti Državi Belgiji

(Zadeva C-311/08)

(2008/C 260/07)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal de première instance de Mons